

Arrest

nr. 85 175 van 25 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 16 april 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 maart 2012 tot afgifte van beveln om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers kregen op 27 maart 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoekers (bijlage 13*quinquies*). Dit is de bestreden beslissing.

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten “(…)”

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 19/07/2011 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

- (1) *Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.*

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Gezien de bestreden beslissing van 27.03.2012 een juridisch gevolg is van de eerdere weigeringsbeslissing van 13.03.2012, waardoor het attest van immatriculatie van verzoekers werd ingetrokken, terwijl de vernietiging van deze beslissing van 13.03.2012 zich conform het hiertoe ingediende annulatieberoep zich opdringt, is het duidelijk en logisch dat zich aldus evenzoveel de vernietiging - minstens de schorsing in afwachting van de beoordeling van voornoemd annulatieberoep - zich opdringt. Indien de weigeringsbeslissing van 13.03.2012 immers conform het annulatieberoep van 12.04.2012 wordt vernietigd, worden verzoekers geacht nog steeds in legaal verblijf in een ontvankelijke procedure 9ter te verblijven, waarbij hen dan ook bezwaarlijk rechtsgeldig een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden afgeleverd. De argumentatie van verzoekers inzake hun annulatieberoep dd. 12.04.2012 inzake de weigering ten gronde van het verzoek tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter vreemdelingenwet, gaat in deze dan ook evenzoveel op (zelfs terwijl het bevel om het grondgebied te verlaten de facto officieel verbonden is aan de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming dd. 19.07.2011). Het bewuste middel tegen de bestreden "bronbeslissing" van 13.03.2012 kan dan ook integraal worden hernomen: (...)."

2.2. Verzoekers betogen dat de bestreden beslissing het gevolg is van de ongegrondheidsbeslissing aangaande de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) van 13 maart 2012 en nemen in hun verzoekschrift de uiteenzetting van hun middel zoals ontwikkeld tegen de beslissing tot ongegrondheid integraal over.

De Raad merkt op dat verzoekers er verkeerdelijk van uitgaan dat de bestreden beslissing een gevolg is van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard.

De bestreden beslissing is een gevolg van het negatieve arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 19 juli 2011, waarmee een einde werd gesteld aan de door verzoekers ingediende asielaanvraag. De asielprocedure werd negatief voor verzoekers afgesloten. De vluchtelingenstatus, alsook de subsidiaire beschermingsstatus werden aan hen geweigerd. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekers in het land verblijven zonder geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet werd niet op kennelijk onredelijke wijze een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. De beslissing bevat duidelijk de wettelijke grondslag op basis waarvan deze genomen werd. Verzoekers ontkennen niet dat zij geen paspoort hebben voorzien van een geldig visum. De motivatie die aan de basis ligt van het bevel om het grondgebied te verlaten staat derhalve niet ter discussie. Verzoekers kunnen dan ook moeilijk gewag maken van een motiveringsgebrek in de beslissing, nu vast staat dat zij de beslissing inhoudelijk niet ter discussie stellen, laat staan weerleggen.

Waar verzoekers hun middel richten tegen de beslissing van 13 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd bevonden, is het middel onontvankelijk, daar dit niet gericht is tegen de bestreden beslissing.

Louter ten overvloede merkt de Raad op dat de beslissing niet genomen werd zonder een voorafgaand onderzoek naar hun medische toestand en naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM. Immers, zowel het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deden een onderzoek in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC